

התנגדויות להסכמי פשרה בתובענות ייצוגיות

המועצה לצרכנות בודקת הסכמי פשרה המוגשים לאישור בית המשפט בתובענות ייצוגיות, וכאשר מתברר שההסכם פוגע בקבוצה או אינו סביר והוגן, היא מגישה התנגדויות לאישור הסדרי פשרה לפי סעיף 18(ד) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 ובכך מסייעת לבית המשפט להעריך נכון את הסכם הפשרה כדי לקבוע האם ההסדר ראוי והוגן. להלן ההליכים בהם הגישה המועצה התנגדות להסכם הפשרה:

ת"מ 107/06 חידוש סוכנויות ביטוח בע"מ נ' עיריית תל אביב

המועצה התנגדה להסדר פשרה בתובענה ייצוגית שהוגשה כנגד עיריית תל אביב-יפו בגין גבית יתר של אגרת ביוב מתושבי העיר. לפי ההסדר הייתה העירייה עתידה להעביר סכום של 6 מיליון ש"ח לטובת תאגיד המים שלה – מי אביבים. בהתנגדות שהוגשה בשנת 2012 נטען כי יש מקום לזכות את חברי הקבוצה באופן פרטני ובין כה אין מקום לאשר את התרומה בשל היעד שבו בחרו הצדדים. עוד טענה המועצה כי ההסדר משקף אחוזי הצלחה אפסיים בתובענה, וככל שאלה הם אכן סיכויי הצלחה בהליך, אין מקום לאשר את ההסכם, הואיל ובמסגרתו יממנו תושבי העיר הוצאות הנלוות להסדר, בגובה של כ- 800,000 ש"ח. בעקבות דיון שנערך בבית המשפט, הגישו הצדדים הסדר מתוקן, עליו הגישה המועצה עמדה נוספת. בעקבות הגשת עמדת המועצה וכן דיון נוסף הועבר ההליך לבודק אשר העביר את חוות דעתו במהלך חודש אוקטובר 2015. בעקבות דוח הבודק הגישה המועצה עמדה נוספת, אשר בעקבותיה הוגש הסדר פשרה נוסף (שלישי במספר).

התיק הסתיים: בפסק דין מיום 2.5.16 אישר בית המשפט את הסדר הפשרה המתוקן, תוך שהוא קובע: "הסדר הפשרה שלפניי הוא הסדר הפשרה המתוקן השני (מיום 9.12.15), בתוספת השינויים שהצדדים הסכימו להם בעקבות הערות היועץ המשפטי לממשלה והמועצה הישראלית לצרכנות ולאור חוות דעת הבודק. כאמור, שינויים אלה מתווספים לשינויים המשמעותיים שבוצעו עוד קודם לכן, בעקבות התנגדות המועצה הישראלית לצרכנות והיועץ המשפטי לממשלה להסדר הפשרה המקורי. שינויים אלה בהסדר הפשרה, הן אלה אשר הוכנסו להסדר המתוקן הראשון מיום 21.1.14, הן אלה אשר הוכנסו להסדר המתוקן השני מיום 9.12.15, שיפרו משמעותית את מצבם של חברי הקבוצה וכפועל יוצא, ההסדר, במתכונתו הנוכחית, משקף טוב יותר את המטרות העומדות ביסוד חוק תובענות ייצוגיות ובהן אכיפת הדין והרתעה מהפרתו ומתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין. לעניין זה יש להדגיש את החשיבות שבקיום מלא ודווקני של הדרישות הקבועות בחוק לאישור ההסדר, בהן מינוי בודק והמצאת ההסדר והבקשה לאישורו ליועץ המשפטי לממשלה, ובענייננו גם (ובעיקר) למועצה הישראלית לצרכנות, דרישות המסייעות לבית המשפט להעריך נכון את שווי הפשרה ולקבוע האם היא ראויה והוגנת, באמצעות גורמים חיצוניים, אובייקטיביים, היכולים לשפוך אור על ההסדר ולהעמיד את האינטרסים של הקבוצה המיוצגת לנגד עיני בית המשפט." (ההדגשות אינן במקור).

א. 2399/03 בירנבוים ואח' נ קלאב הוטלס אינטרנשיונל בע"מ

תובענה זו עניינה אופן חישוב דמי האחזקה שבעלי יחידות נופש משלמים כל שנה, וכן סוגיות נוספות כגון שלילת זכות נופש במקרה של תשלום דמי אחזקה באיחור ועוד. המועצה לצרכנות התייצבה בתיק זה כבר בשנת 2002, לאחר הגשת הסכם הפשרה הראשון ובהעדר סמכות בדין להגיש התנגדויות להסכמי פשרה בתובענות ייצוגיות הביאה את היועץ המשפטי לממשלה להתייצב בתיק על מנת להביא לביטול אישור ההסכם שניתן על ידי בית המשפט ללא בדיקה וללא נימוקים. התיק התגלגל לבית המשפט העליון מספר פעמים ומאז המועצה לצרכנות היא צד לתיק, בין היתר במסגרת הגשת התנגדויות להסכמי הפשרה שהוגשו במהלך השנים. בשנת 2015 הוגש **הסכם פשרה חמישי** לו התנגדה המועצה לצרכנות בין היתר לאור העובדה שהקבוצה כלל לא תקבל פיצוי, ושההסכם עוסק בסוגיית סוגי ההוצאות הכלולות בחישוב דמי האחזקה על אף שעילה זו כלל לא אושרה על ידי בית המשפט. ההסכם הועבר לבדיקת רו"ח רצאבי.

בעקבות פעילות המועצה אף תוקן חוק הגנת הצרכן המאפשר לבעלי יחידות נופש להשתחרר מהסכם הרכישה. בדברי ההסבר לחוק תובענות ייצוגיות שחוקק בשנת 2006, צוין כי התביעה הזו היא שהביאה לכך שהחוק מחייב בדיקה של הסכמי פשרה בתובענות ייצוגיות על ידי בודק מטעם בית המשפט על מנת לסייע לו לבחון את ההסכמים, וכן להוראה המאפשרת ליועץ המשפטי לממשלה לגופים אחרים כדוגמת המועצה לצרכנות, להגיש התנגדות בשם הציבור.

התיק טרם הסתיים: בנובמבר 2016 הגישה המועצה לצרכנות תובענה ייצוגית חדשה נגד קלאב הוטל בסוגיית הוצאות האחזקה שיש לכלול בחישוב דמי האחזקה. לאור כך, הגישה המועצה לצרכנות בקשה להוציא מהסכם הפשרה את החלק הרלוונטי לחישוב הוצאות האחזקה. טרם התקבלה החלטה.

ת.א 2168/08 דניאל נ' פרטנר

תובענה זו עניינה בגביית תשלום בגין תיקון מכשירים סלולרים בטענה כי מדובר ב"שבר במסך" בניגוד להסכם ההתקשרות. המועצה לצרכנות הגישה התנגדות להסכם הפשרה וציינה מספר פגמים בהסכם הפשרה: הצדדים לא הבהירו כיצד הם הגיעו לסכום של 1 מיליון ₪ ולחישוב הנזק, הצדדים לא ציינו את זהות העמותה שאליה תתרום הנתבעת את הסכום האמור, שווי ההטבה הגלומה בהסכם חייב להסתמך על אחוזי מימוש של הטבות דומות שניתנו על ידי הנתבעת ללקוחותיה בעבר, חוסר גילוי נאות - התצהירים אינם מגלים: מהו גודל הקבוצה המיוצגת; מהו הסכום ששילמו חברי הקבוצה המיוצגת לנתבעת במהלך התקופה הרלוונטית לתביעה מבלי שהיה עליהם לעשות כן; מהו הנזק שנגרם לכל אחת מן הקבוצות, ועוד... בעקבות הגשת ההתנגדות, התקיים ביון בו ביהמ"ש ביקש מהצדדים לשפר את ההסכם.

התיק הסתיים: בית המשפט אישר את ההסכם המתוקן (השני) שיש בו שיפורים ביחס להסכם הראשון. ההסדר מעניק לחברי הקבוצה השבה מלאה או חלקית של עלות התיקון ששילמו, ע"י מתן שובר קניה לרכישת מוצרים שימושיים ממגוון ממוצרי פרטנר בסך 70 ₪, אותו ניתן לנצל במרכזי השירות של פרטנר או בדוכניה, או להמירו, בדרך של משלוח דוא"ל, לזיכוי כספי בשיעור של 25 ₪.

ת"צ 10-05-44211 כהן נ' פרטנר

לפי ההסדר הייתה אמורה חברת פרטנר להשיב 50% מהחוב שלה ללקוחות החברה באמצעות זיכוי בזמן אוויר. בהתנגדות שהוגשה בשנת 2012 נטען כי מקום שבו הנתבעת גבתה סכומים שלא כדין, עליה להשיבם ולא לבצע השבה באמצעות זמן אוויר, בעידן שבו משווקות חבילות ללא הגבלה, דבר המייתר לחלוטין את ההטבה.

התיק הסתיים: ביום 16.7.14 ניתן פ"ד המאשר הסדר פשרה מתוקן שהוגש בעקבות ההתנגדות שהתקבלה. ההסדר קבע כי פרטנר תזכה בכסף את לקוחותיה, בסכום של 70% מהחוב הנטען. בית המשפט הדגיש את תרומתה הרבה של המועצה לשיפור הסכם הפשרה וסיוע ביהמ"ש בבדיקת ההסכם, וקבע: **"לא זו בלבד שההתנגדויות, שעיקרן התקבל, היטיבו עם חברי הקבוצה, אלא שהן תרמו באופן משמעותי להגשמת תכלית ההליך שעניינה באכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו (ראו: סעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות). אכן, הליך אישורו של הסדר פשרה זה - על נוסחיו הרבים והתמורות שחלו בהם עקב ההתנגדויות - מהווה ראיה מוחשית לחיוניות יצירתו של הליך אדברסרי בשלב אישור פשרה בהליך ייצוגי, בהינתן 'בעיית הנציג'. נוכח תרומתן רבת הערך של התנגדויות מסוג אלו שהגישו המועצה ועו"ד עירד ליצירתו של הליך כזה, מן הראוי לתמרץ את הגשתן ולו באמצעות פסיקת הוצאות. בשים לב למכלול הנתונים, תשלם המשיבה למועצה הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך כולל 50,000 ש"ח".**

ת"צ 11-07-22236 שרייר נ' שב"א

בהליך זה את התנגדה המועצה להסדר פשרה, בו התחייבה הנתבעת לתרום למעלה מחמישה מיליון ש"ח לטובת חמש עמותות שונות. המועצה, באמצעות הקליניקה כבאת כוחה, הגישה עמדה עקרונית בנוגע לאופן שבו יש לחלק כספים הנפסקים כתרומות מכוח סעיף 20(ג) לחוק.

התיק הסתיים: ביום 16.9.14 ניתן פ"ד על ידי השופט יצחק ענבר אשר קיבל את מרבית טענות המועצה, ובהתאם חייב את הצדדים להגיש מסמכים רבים ומגוונים בקשר לתרומה. פסק הדין מהווה אבן דרך לבדיקת התאמת העמותות הנתרמות ואון בחירתן. בשנת 2016 תוקן חוק תובענות ייצוגיות (תיקון מס' 10) כך שהתרומות מועברות היום לקרן שהוקמה לשם חלוקת תרומות.

ת"צ 10-03-38325 בויטלר נ' שירותי בריאות כללית

בתחילת חודש ספטמבר 2014 התקבל חלק ניכר מטענות ההתנגדות שהגישה המועצה. כזכור, המועצה התנגדה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית הנוגעת לזכויותיהם של ניצולי השואה לפטור מתשלום דמי השתתפות עצמית בגין טיפולים ותרופות אשר נוגעים "למחלות המוכרות". לפי ההסדר הקופה הייתה אמורה להשיב לחברי הקבוצה (ניצולי שואה) כספים שגבתה מהם ביתר, בתנאי שתבצע על ידם פניה בכתב. בהתנגדות נטען כי ההסדר חסר תועלת ממשית שכן מעטים הניצולים שידעו אודות ההטבה ויממשו את זכותם. המועצה טענה שההסדר מערים קשיים על חברי הקבוצה, וכדי להשיג את מטרתו יש לשאוף לכך שמימוש זכויות חברי הקבוצה על-פיו יהיה קל ופשוט. נטען כי בידי המשיבה מידע על זהותם של כ-7400 חברי הקבוצה המיוצגת, על מחלותיהם המוכרות, על התרופות שרכשו במשך השנים הרלוונטיות להסדר וכן על הסכומים ששילמו עבור תרופות אלו. נטען גם כי מתשובת המשיבה נראה שיש בידה מידע על הסכומים

שקיבלו חברי הקבוצה כהחזרים מהרשויות בגרמניה. לכן, על המשיבה להשיב לחברי קבוצה אלה את הסכומים המגיעים להם מבלי שיצטרכו לפנות אליה. במקרים שבהם אין למשיבה נתונים על אמצעי התשלום של חברי הקבוצה, עליה לפנות אליהם טלפונית.

המועצה טענה עוד כי ההסדר צריך לכלול מנגנון של דיווח ומעקב ומנגנון לחלוקת היתרה שנשארה בידיה. בית המשפט אישר את ההסכם בשינויים וסייגים שונים ולגבי חלק אחר של ההסדר (התקופה שבה בית הדין לעבודה מוסמך לדון בסוגיה) התיק ממשיך להתנהל בפני בית הדין לעבודה. בהליך זה הגישה המועצה תגובה לעמדה מטעם המשיבה. כמו כן הוגשה בקשה להצטרפות להליך המתנהל בפני בית הדין לעבודה והתיק הסתיים באישור הסכם הפשרה (פסקי דין בית הדין לעבודה מיום 6.4.16 ו-27.9.17).

התיק הסתיים: בהחלטתו מיום 8.12.16, בית הדין פסק הוצאות משפט לטובת המועצה לצרכנות בסך 35,000 ₪ (מיוצגת על ידי פרופ' אלון קלמנט ועו"ד רוני אבישר-שדה מהקליניקה לתובענות ייצוגיות בבין תחומי). בית הדין שיבח את עבודתה של המועצה לאור תרומתה המשמעותית לשיפור ההסכם.

ת.א. 2537/06 פארחן נ' מולטילוק

תביעה שעניינה מכירת "מנעולים שאינם ניתנים לשכפול ללא אמצעי זיהוי ובפועל ניתן היה לשכפולם". בסוף 2012 הוגש הסדר פשרה המעניק לגופים שונים אפשרות לקבל מספר רב של מנעולים בעלות ההתקנה על חשבונם. בשנת 2013 המועצה התנגדה להסדר בין היתר משום שעלות ההתקנה הגבוהה מאיינת, למעשה, את מימוש ההסכם ע"י המוטבים, כי ניתן להניח שלא כל כך הרבה מנעולים נצרכים למוטבים הפוטנציאליים וכו'. התיק הסתיים: ביהמ"ש קיבל את עמדת המועצה, הורה לצדדים לתקן את ההסכם ולאחר שיפורים רבים שהוכנסו ניתן פס"ד לאישור הסכם הפשרה. אף בתיק זה הדגיש ביהמ"ש את תרומתה החשובה של המועצה לצרכנות בהליך בדיקת ההסכם.

ת"צ. 10-11-47395 מינוף ויזמות בע"מ נ' דרך ארץ הייוויז (1997)

המועצה הגישה התנגדות להסכם הפשרה בטענה כי בחירת הצדדים בעמותות עלומות כמוטבות הכספים וללא מנגנון בקרה אינו עולה בקנה אחד עם מטרת החוק. התיק הסתיים: ביהמ"ש קיבל את טענות המועצה והצדדים שינו את העמותה המוטבת. בנוסף, המועצה הציעה מנגנון חדשני לחלוקת כספים אך ביהמ"ש הסתפק בשינויים שכבר הוכנסו להסכם המתוקן.

ת"צ 10-03-44751 בן סימון נ' הוט

המועצה הגישה התנגדות לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית שהוגשה כנגד חברת הוט בגין אי ניתוק לקוחות החברה, שביקשו להתנתק משירותיה. ההתנגדות התקבלה במלואה בהחלטה שניתנה בחודש יולי 2012. הוגש הסדר מתוקן לבית המשפט המחוזי. מונה בודק מטעם בודק לבחינת הסדר הפשרה. בעקבות חוות דעתו של הבודק הוגש הסדר פשרה נוסף (שלישי במספר).

התיק הסתיים: בית המשפט אישר הסדר פשרה מתוקן לפיו, תשלם הוט תרומה של 4,250,000 ש"ח ותעניק הטבות ללקוחותיה, זאת בנוסף להשבת דמי המנוי שנגבו. בנוסף, ביהמ"ש שיבח את תרומתה של המועצה לשיפור ההסכם: "המועצה אכן התייצבה בהליך לפני כארבע שנים, ומנעה אישור הסדר פשרה שלא היה ראוי לאשרו.

המועצה אף נדרשה והגיבה להסדר הפשרה נושא הדיון עתה, והעירה הערותיה וכן התייחסה לחוות דעת הבודק. אין ספק כי פעילותה זו הייתה כרוכה בהשקעת זמן ומשאבים, ותרמה לדיון בהסדר הפשרה ולגיבושו הסופי. בהתחשב בהיקף תרומתה של המועצה להליך אני פוסקת להוצאות ושכר בסכום כולל של 75,000 ש"ח."

ת"צ 10-09-4517 משה מיכאל נ' מארק שארפ ודוהם (ישראל 1996) בע"מ

המועצה הישראלית לצרכנות הגישה התנגדות לאישור הסדר פשרה שהוגש בתובענה ייצוגית שעניינה הטעיה בעלון התרופה "פרופסיה" (הוגש בפברואר 2016). המועצה טענה בהליך זה כי ההסדר אינו ראוי ממספר סיבות: האחת, כי סכום הפשרה אינו מייצג נאמנה את סיכויי התביעה שכן הוא מתעלם מהליכים משפטיים רבים המנוהלים בחו"ל בנושא זה וכן לא מעניק כל פיצוי בגין הנזק הממוני שנגרם לחברי הקבוצה בשל ההטעיה הנטענת; השנייה, כי אין מקום לעשות שימוש במנגנון "הפיצוי החלופי" הקבוע בסעיף 20(ג) לחוק, ויש להעדיף ליידע את חברי הקבוצה המיוצגת בהטעיה הנטענת ולאפשר להם לקבל את הפיצוי המגיע להם; והשלישית, כי מעשה בית הדין אשר יחול כנגד חברי הקבוצה עם אישור ההסדר מוסיף עילות תביעה ונתבעות שלא אושרו בהחלטת האישור. הנתבעת הגישה תגובתה ובעקבות תגובה זו נערך דיון בפני כבוד השופט שטיינץ-כנפי בבית המשפט המחוזי ירושלים. לאחר מכן הגישה המועצה השלמת טיעון לעניין סוגיית איתור חברי הקבוצה.

מצב התיק: בעקבות דיון נוסף שנערך בחודש מאי 2016 הגישה המועצה השלמת טיעון נוספת לעניין מינוי בודק בהליך. בעקבות דיון שנערך ביולי 2016 מונה בודק והתיק ממתין כעת להחלטה נוספת לאחר הגשת חוות דעת הבודק.

ת"צ 14-01-4134 גבר ברוך ספארק נטוורקס בע"מ (מאוחדים 14-01-11503 ; 14-01-58380) (גיי דיט)

נגד חברה למתן שירותי היכרויות הוגשה תובענה ייצוגית שעניינה אי מתן אפשרות יציאה, על אף שמדובר בעסקה מתמשכת. במסגרת ההליך הוגש הסדר פשרה המסדיר את יחסי החברה ולקוחותיה. להסדר זה המועצה התנגדה, בין היתר, בשל כך שנקבע מנגנון שאינו נותן אפשרות מעשית יציאה לצרכנים המבקשים לעשות כן, הסעד שניתן לחברי הקבוצה הוא מסוג "פשרת קופונים" = מתן מנוי של שבועיים חנם, גם כשמדובר בצרכנים שביקשו להתנתק מהשירות) וכו'. המועצה הגישה עמדה ובקשה רשות מביהמ"ש להתייצב ולהתנגד להסדר הפשרה.

התיק הסתיים: ביום 27.02.17 ניתן פסק דין לפיו הסכם הפשרה אושר וטענות המועצה נדחו.

ת"צ 14-02-26479 געדי נ' התעשייה פרסום וטלוויזיה בע"מ

בעקבות צירוף של כמה תיקים בביהמ"ש לתביעות קטנות נגד הנתבעת, הזמין ביהמ"ש את המועצה לצרכנות לייצג את הצרכנים שהגישו תביעה באופן עצמאי להשבת הסכומים ששלמו עבור ייצוג בתחום הדוגמנות וההופעה. חלק מהצרכנים קטינים שלא ניתן לגבות מהם, עפ"י דין כל סכום. בבקשה נטען כי לא קבלו כל תמורה והוטעו לחשוב כי יקודמו בתחום הופעה והפרסום. הוגש הסכם פשרה והמועצה הגישה התנגדות בשל

הפגמים שבו, בעיקר בשל העדר פיצוי אמיתי לקבוצה וכן התעלמות ממצבם המשפטי של הקטינים הזכאים להחזר מלא לפי הדין.

מצב התיק: לאחרונה הוגש **כתב אישום נגד בעלי החברה**, עורך הדין שרשם את החברות שבבעלותו (חברות דוגמנות) ובעקבות כך הגיש התובע בקשה למחיקת התובענה. נקבע דיון ביום 17.5.17.

ת"מ 18004-08-11 בית אגמי חברה לשיווק בע"מ נ' עיריית ראשון לציון

המועצה הישראלית לצרכנות הגישה התנגדות לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית שהוגשה כנגד עיריית ראשון לציון (הוגש באפריל 2016). עניינה של התובענה בטענה כי העירייה חישה שלא כדין את תשלומי הריבית בגין חובות שבפיגור (חישוב שהיה למעשה ריבית דריבית). המועצה טענה בהתנגדותה כי ההסדר – אשר הציע להעביר את כספי הגביה השייכים לקבוצה לטובת הנחות בארנונה – אינו מטיל למעשה כל חבות נוספת על העירייה שכן זו מעניקה ממילא הנחות בארנונה למגורים ועסקים. התיק ממתין לתגובת העירייה ולקביעת מועד דיון לבדוק מצב התיק.

מצב התיק: התקיים דיון בעניין הסכם הפשרה ביום 4/4/17 בסופו הורה ביהמ"ש על הגשת תצהיר מטעם העירייה לעניין החובות, על מנת לאמוד את גודל הקבוצה והיקף הנזק. נקבע לתזכורת פנימית ביום 17/7/17.

ת"צ 1813/09 בשן נ' קווי חופשה

המועצה התנגדה להסדר הפשרה בתיק בשל ליקויים שנפלו בו בסעיף הסעד שעניינו תרומות ומתן כפל הנחות ועוד. הסדר הפשרה תוקן ואושר על ידי בית המשפט, כשעיקרו מתן תרומה באמצעות הטסת ילדים חולי סרטן באמצעות עמותות. התיק הסתיים: ההסדר אושר וממתינים לדו"ח ביצוע.

ת"צ 43859-08-13 סגל לוי ייזום ונכסים בע"מ נ' כור תעשיות בע"מ ואח'

תביעת בעלי מניות המתנגדים לאיחוד בין החברה עם חברת כור. מאחר ועלה חשש לקביעת תקדים המאפשר קבלת החלטה הפוגעת בחברי הקבוצה (במקרה דנן, מעין "עושק המיעוט"), החליטה המועצה להתנגד. רק לאחר בקשת המועצה התייצב היועמ"ש.

התיק הסתיים: בית המשפט דחה את בקשת המועצה ואישר את ההסדר מכמה טעמים, בין היתר, משום שבמועד החלטה מרבית חברי הקבוצה כבר נתנו הסכמתם להסדר והן משום שטענות היועמ"ש היו דומות מאוד לטענות המועצה ובהתאם, כך לטענת ביהמ"ש האינטרס הציבורי מיוצג באופן נאות. ביהמ"ש גם סבר כי רק במקרים מיוחדים יתאפשר למועצה להתייצב ולייצג את ציבור הצרכנים בתחום ניירות הערך, שאינו בהכרח נושא צרכני, לדעת בית המשפט.

ת"צ 21141-09-15 בז'רנו נ' יינות ביתן

עניינה של התובענה בהשבת הפיקדון על מיכלי משקה שלא גולם במחיר המוצר בניגוד להוראות חוק הגנת הצרכן המחייבות הצגת המחיר הכולל. הוגשה בקשה לאישור הסכם פשרה הקובע כי יינתן פיצוי לציבור באמצעות מבצע הוזלה של בקבוקי משקה "פיזו תה" 1.5 ליטר ותרומה של 200,000 ₪ לעמותות. המועצה לצרכנות הגישה התנגדות

להסכם בעיקר בשל העובדה כי הרשת קיימה מבצעי הוזלה זהים במהלך תקופה ממושכת, כך שאין בהסדר המוצע פיצוי ממשי לציבור.

מצב התיק : בית המשפט קבע מועד לדיון בהתנגדויות המועצה לצרכנות והיועמ"ש ליום 11.6.17.

ת"צ 12-09-32018 יחזקאלי נ' בזק

עניינה של התובענה גביית תשלום בגין שירותי אנטי וירוס שלא הוזמנו על ידי הצרכנים, ללא ידיעתם וללא הסכמתם. בעקבות הגשת התנגדות המועצה ועמדת היועמ"ש, הסכם הפשרה שונה.

התיק הסתיים : ביום 9.06.15 ניתן פסק דין המאשר את הסכם הפשרה